

Sygn. akt IV Cz 72/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Bank SA w W.

z udziałem dłużniczki R. B.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bytowie, I Wydział Cywilny, z dnia 27.08.2012r., sygn. akt I Co 301/12

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **nie obciążać dłużniczki kosztami postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bytowie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez wierzyciela – wnioskodawcę (...) Bank SA w W. przeciwko dłużnikowi R. B. w dniu 16.04.2012r. oznaczonemu numerem (...) z ograniczeniem odpowiedzialności do kwoty, co do której poddał się egzekucji, tj. kwoty 26.626,20 zł oraz zasądził od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 97,22 zł tytułem wyłożonych kosztów postępowania. Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawca przedłożył bankowy tytuł egzekucyjny, który w postępowaniu sądowym pełni rolę tytułu egzekucyjnego spełniającego wszelkie wymogi art. 96 i 97 Prawa bankowego. Nadto poddanie się egzekucji wynika z umowy zawartej z wnioskodawcą.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła dłużniczka reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu, zarzucając w szczególności skarżonemu postanowieniu, iż wierzytelność ma charakter pozorny oraz kwestionując okoliczność, by w dniu zawarcia umowy z bankiem dłużniczka była w stanie składać jakiegokolwiek skuteczne oświadczenie woli z uwagi na zły stan zdrowia fizycznego i psychicznego.

W odpowiedzi wierzyciel wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie na swoją rzecz od dłużniczki kosztów postępowania zażaleniowego, stwierdzając, że przedmiotem zażalenia na postanowienie wydane w niniejszej sprawie mogą być jedynie zarzuty formalnoprawne, a nie merytoryczne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Rację ma wierzyciel, który w odpowiedzi na zażalenie powołuje się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1985r. wydaną w sprawie o sygn. III CZP 14/85 (OSN 1985/12/92/24). Wynika z niej wprost, że dostateczną ochronę przed uchybieniami procesowymi sądu w postępowaniu klauzulowym zabezpieczył ustawodawca, oddając do dyspozycji dłużnika tani i prosty środek prawny, jakim jest zażalenie. Ponadto istotnym jest, że zakres postępowania o nadanie klauzuli wykonalności obejmuje czynności wstępne do realizacji rozpoznanego (w zasadzie) już przez sąd rozszczenia. Stanowi więc ono fragment postępowania egzekucyjnego. Przynależność do postępowania egzekucyjnego wyłącza możliwość podnoszenia w postępowaniu klauzulowym przez dłużnika zarzutów merytorycznych (art. 804 kpc). Zakres kognacji sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli sprowadza się przeto do badania, czy dokument, który ma zaopatrzyć w klauzulę, odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego (art. 777 kpc) bądź czy zachodzą okoliczności formalne pozwalające na dokonanie w klauzuli wzmianek, o których mowa w art. 788-794 kpc. Klauzulę wykonalności wydaną z naruszeniem przepisów prawa egzekucyjnego może dłużnik zwalczać w drodze - dostosowanego do tego - zażalenia (art. 795 kpc).

Rozpatrując wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd winien zbadać jedynie, czy spełnia on wymagania określone w treści art. 96 i 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665, zwanej dalej „prawem bankowym”).

Stosownie do treści art. 96 ust. 2 Prawa bankowego w bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku. Natomiast zgodnie z treścią art. 97 ust. 2 zd. 1 tej ustawy oświadczenie dłużnika, o poddaniu się egzekucji, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Wymogi, o których mowa w cytowanych powyżej przepisach zostały spełnione w niniejszej sprawie. Z kolei podniesione w zażaleniu argumenty, mające na celu podważenie wydanego w postępowaniu przed Sądem I instancji postanowienia, nie mogą w żadnym razie odnieść pożądanego przez stronę skarżącą skutku prawnego. Odwołują się one do kwestii merytorycznych związanych z samym istnieniem długu, skuteczności zaciągnięcia zobowiązania, ewentualnych wad oświadczenia woli złożonego przez dłużniczkę przy zawieraniu umowy kredytowej (pożyczki), gdy tymczasem, jak była mowa powyżej, zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności jest środkiem prawnym, w ramach którego dłużnik może zwalczać uchybienia formalne sądu w postępowaniu klauzulowym. Na takowe jednak skarżąca w ogóle się nie powołuje, Sąd II instancji również takich nie dostrzega.

W tej sytuacji, wobec braku przeszkód do nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności Sąd II instancji orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

Na mocy art. 102 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc Sąd Okręgowy postanowił nie obciążać dłużniczki kosztami postępowania zażaleniowego. Zważyć należy, że przepis art. 102 kpc daje sądowi możliwość w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzenia od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążania jej w ogóle kosztami. Przepis ten nie konkretyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, a komentatorzy do kpc wskazują, że do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. (patrz T. Ereciński i inni Komentarz do kpc, t. I, str. 245, Wyd. Prawnicze, W-wa 2001). W ocenie Sądu II instancji w rozpoznawanej sprawie wypadkowej zachodzi taka wyjątkowa sytuacja uzasadniająca nie obciążanie dłużniczki, mimo przegrania przez nią postępowania zażaleniowego, kosztami tego postępowania. Dłużniczka jest osobą starszą, schorowaną, poszukującą dróg prawnej ochrony swej sytuacji życiowej, będąc przy tym subiektywnie

przekonaną o słuszności takiego postępowania. Skarżąca została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości (k. 47), cierpi z powodu szeregu poważnych dolegliwości zdrowotnych, jak nadciśnienie tętnicze, przewlekłą chorobę niedokrwienną serca, tętniaka, odmę opłucnową, przewlekłą niewydolność nerek, niedokrwistość, mięśniaki (k. 31). W tej sytuacji względy słuszności przemawiają za tym, by nie obciążać jej kosztami przegranego postępowania zażaleniowego.